686/03

Den 1. december 2003 blev i sag nr. 60.640:

xxxx xxxxxxxxx xx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxx x xxxxxxxx
xxxxxxxxxx xx xxxxxx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Alm. Brand, klager ved sin advokat over, at selskabet har behandlet et som indbrud anmeldt tyveri som et simpelt tyveri og i konsekvens heraf har afvist at udbetale erstatning.

Klagerens advokat gør gældende, at bygningen var forsvarligt aflåst.

Selskabet har ved skrivelse af 3/4 2003 til nævnet redegjort for sagen således:

"Forsikringstageren har i Alm. Brand bl.a. tegnet indboforsikring. På tidspunktet for tyveriet udgjorde summen i alt 2.824.000 kr. For forsikringen er betingelser nr. 5033 - Familieforsikring (bilag ..) gældende.

Advokat P.P. klager på vegne af forsikringstageren over vores vurdering af et anmeldt tyveri, hvor der er stjålet smykker, kontanter og en lakpung.

Vores løsøretaksator J.P. har som følge af oplysningerne fra politirapporten det være sig anmeldelsesrapporter, selve rapporten og afhøringsrapporter konkluderet, at tyveriet skal betragtes som begået ved simpelt tyveri og ikke indbrudstyveri.

I henhold til *bilag A, dækningsskemaet, kolonne C*, dækker forsikringen den direkte skade på det forsikrede ved indbrudstyveri, hvorved forstås tyveri ved indbrud i forsvarligt aflåst bygning eller lokale, herunder lofts- og kælderrum, udhuse og garager samt hotelbokse.

Den førnævnte dækningsbetingelse er udformet på en sådan måde, at der er tale om en sikkerhedsforskrift. Begrebet er nærmere defineret i Forsikringsaftalelovens § 51, men kan kort beskrives som forholdsregler, der i forsikringsaftalen er pålagt den sikrede at iagttage for at forhindre eller begrænse en skades omfang.

Flere oplysninger i politirapporten indikerer, at tyveriet ikke er sket fra forsvarligt aflåst bygning. Vi vil herunder dokumentere, hvorfor bygningen ikke kan anses for forsvarligt aflåst på tyveritidspunktet.

1.

Forsikringstageren har ikke sandsynliggjort, hvornår tyveriet er sket. Ifølge politirapporten har forsikringstageren konstateret tyveriet af smykker og pung med kontanter den 16. august 2002. I samme moment oplyser forsikringstageren, at tyveriet kan være begået i perioden fra den 13. til 16. august 2002. Forsikringstageren har senere oplyst til politirapporten, at skufferne i det/de møbel/møbler, hvorfra tyveriet af smykkerne er sket, blev konstateret mere eller mindre åbentstående den 20. august 2002. Endelig har forsikringstageren konstateret terrassedøren stående på klem den 23. august 2002 og bedyret, at hun ikke selv havde åbnet den, hvilket førte til anmeldelsen til politiet.

Der er således overordentlig stor tvivl om, hvornår tyveriet faktisk er begået, ligesom der også er nogen usikkerhed om, hvornår tyveriet faktisk er konstateret.

2.

Der er tre døre i huset henholdsvis hoveddør i facade mod vej, terrassedør i gavl og køkkendør.

Det fremgår flere steder i politirapporten og i korrespondancen med advokat P.P., at hoveddøren altid er låst, når forsikringstageren er hjemme, uanset om hun befinder sig i huset, haven eller på stranden.

At dette er tilfældet stemmer imidlertid dårligt overens med udsagn fra hjemmehjælperne, som i flere tilfælde har konstateret, at hoveddøren har stået ulåst, når de kom til huset. Ifølge advokat P.P. skal den ulåste hoveddør tilskrives, at forsikringstageren låser døren op forud for hjemmehjælpernes ankomst. Dette synes imidlertid ikke at harmonere med den oplevelse, som hjemmehjælperne var udsat for den 30. august 2002, hvor de har overrasket og dermed forskrækket forsikringstageren ved deres adgang til huset.

Umiddelbart skulle man tro, at forsikringstageren var blevet mere påpasselig, som følge af hændelserne tidligere på måneden, men det vidner denne hændelse eller hændelsen den 18. - 19. oktober 2002 ikke om.

I øvrigt kan forsikringstageren ikke med sikkerhed vide, hvornår hjemmehjælperne møder op, og huset kan derfor stå ulåst i længere tid.

Det er ikke kun hoveddøren, som til tider er ulåst, idet det også gælder for terrassedøren. Den kan ikke låses udefra og vil derfor være ulåst, hvis forsikringstageren bruger den som udgang, når hun er i haven eller på stranden.

Dette har advokat P.P. tilbagevist med den begrundelse, at døren i princippet er låst, når den er lukket, idet der er tale om en art vægtstang, der smækker i, når døren lukkes. Så vidt vi er bekendt, kan terrassedørens låseanordning kun påvirkes indefra, hvilket er ensbetydende med, at forsikringstageren ikke kan låse terrassedøren eller smække sig ude. Altså må døren være ulåst, uanset om den er trukket til eller lukket i, når forsikringstageren befinder sig i haven eller på stranden, med mindre forsikringstageren har brugt en af de andre døre ved udgang.

3.

Låsen i hoveddøren er en helt ordinær lås med indstik fra begge sider uden smæk-anordning, d.v.s. at den kun kan låses med nøgle.

Hvorvidt der altid sidder nøgle i låsen, har vi ikke kendskab til, men skulle det være tilfældet, har en gerningsperson været nødsaget til at skubbe den ud for derefter at dirke låsen op. Der foreligger ikke oplysninger om, at der er fundet en nøgle på entrégulvet, eller at der mangler en nøgle.

Videre skal vi konkludere, at en gerningsperson, der er kommet ind gennem en låst hoveddør ved brug af dirk og har forladt huset samme vej, må have efterladt døren ulåst. Forsikringstageren har ikke givet udtryk for, at hoveddøren på noget tidspunkt er fundet ulåst, hvor den ikke burde være det. Det er efter vores vurdering ganske utænkeligt, at en gerningsperson vil give sig tid til og ikke mindst udsætte sig for den fare at blive afsløret, fordi han vil låse døren ved brug af samme værktøj, som han har brugt for at komme ind.

Låsen er ikke taget med til nærmere undersøgelse, idet forsikringstageren ikke har ønsket at medvirke ved en sådan undersøgelse.

Sammenfattende skal vi konkludere, at tyveriet med stor sandsynlighed er begået gennem en ulåst dør, hoveddør eller terrassedør, og at døren har været ulåst som følge af en mere eller mindre bevidst handling, venter besøg eller glemt/undladt at låse, fra forsikringstagerens side. I den situation har forsikringstageren ved en uagtsomhed ikke overholdt sikkerhedsforskriften om at holde huset forsvarligt aflåst, og da den manglende aflåsning uden tvivl har resulteret i tyveriet, har forsikringstageren ikke opfyldt sine forpligtelser, hvorfor hun ikke har krav på erstatning for det lidte tab.

Afslutningsvis skal vi ikke undlade at bemærke, at forsikringstageren er en ældre person med nedsat hørelse, hvorfor det må anses for uhensigtsmæssigt at have ulåste døre, når de ikke kan holdes under observation, uanset om man er inde eller ude."

Hertil har klagerens advokat ved skrivelse af 29/4 2003 til nævnet anført:

"1. Hoveddør i ejendommen er altid låst, bortset fra tidspunktet, hvor forsikringstager forventer besøg af hjemmehjælp og selv opholder sig i huset, således at der ikke er nogen som helst sandsynlighed for, at tyveri skulle være sket ved en sådan lejlighed.

2. Det er rigtigt, at forsikringstager, når hun er i haven, lader en dør stå åben bag sig, men kun når hun befinder sig, hvor hun kan holde øje med huset.

3. Uagtet ekstra påpasselighed og sikring af, at alle døre var låst, og nabo og datter skulle holde øje med huset, må det konstateres, at et ganske tilsvarende indbrud er sket den 18. eller 19. oktober samme år.

   Ej heller denne gang er der konstateret tegn på indbrud.

   Dette indikerer klart, hvad forsikringstager tidligere har gjort gældende, nemlig det mest sandsynlige er, at der er en, der har skaffet sig en nøgle uberettiget eller dirket en lås op.

4. Forsikringstager er aldrig af Alm. Brand opfordret til at medvirke til en undersøgelse af låse.

   Som tidligere anført er låsene udskiftet, men forsikringstager vil gerne forsøge at medvirke til at prøve på at fremskaffe disse ved låsesmed, hvis det ønskes."

Endeligt har selskabet ved skrivelse af 19/8 2003 til nævnet anført:

"Vi har noteret os indholdet af brevet fra advokat P.P., og det giver anledning til følgende kommentarer.

1. Advokat P.P. er af den opfattelse, at det er helt usandsynligt, at tyveriet skulle være sket gennem en ulåst dør. Der er ikke tilføjet nye oplysninger, som underbygger den påstand. …

2. Vi skal afvise, at det forholder sig sådan, og at forsikringstageren anvender en anden dør, som hun kan låse, når hun går en tur på stranden. Imidlertid kan forsikringstageren også blunde hen, når hun sidder i haven i lighed med, når hun opholder sig i huset.

3. Der er ikke redegjort nærmere for, hvori den ekstra påpasselighed og sikring består. F.eks. havde det været nærliggende at montere skydere eller ekstra lås på dørene. I øvrigt tillader vi os at henlede opmærksomheden på afhøringsrapport af den 7. oktober 2002, hvori hjemmehjælper L.S. er citeret for følgende udtalelse:

   citat
   Den 30. havde forurettede været hjemme. De bankede på og gik ind. Døren havde da været ulåst. Hun erindrede, at de ved den lejlighed havde gjort forurettede bange, idet denne sad inde i stuen, med døren lukket ud til entreen, og havde derfor ikke hørt dem, før de stod i stuen ved hende.
   citat slut

4. I henhold til vores breve af henholdsvis den 15. december 2002 og 16. februar 2003 har vi forbeholdt os ret til at udtage låsene til teknisk undersøgelse. Vores løsøretaksator fastholder i øvrigt, at han har foreholdt forsikringstageren muligheden for at undersøge låsene for mærker - underforstået at forsikringstageren havde mulighed for at underbygge sin påstand om anvendelse af dirk eller autoriseret nøgle ved tyveriet."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**C Indbrudstyveri**

Tyveri ved indbrud i forsvarligt aflåst bygning eller lokale, herunder lofts- og kælderrum, udhuse og garager samt hotelboks."

Nævnet udtaler:

Den ovenfor citerede bestemmelse i forsikringsbetingelserne skal ifølge retspraksis fortolkes som en sikkerhedsforskrift, jf. de i Ugeskrift for Retsvæsen 1986, side 125, side 129 og side 449, offentliggjorte højesteretsdomme. Det er således selskabet, der har bevisbyrden for, at pålægget om at holde ejendommen forsvarligt aflåst ikke har været overholdt.

Nævnet har gennemgået sagen og finder det efter de foreliggende oplysninger tilstrækkelig godtgjort, at bygningen ikke har været forsvarligt aflåst, da tyveriet fandt sted. Det kan derfor ikke kritiseres, at selskabet har anset tyveriet for at være et simpelt tyveri i forsikringsbetingelsernes forstand.

Det bemærkes, at denne afgørelse ikke udelukker, at bevisførelse under en retssag vil kunne føre til et andet resultat.

Med dette forbehold

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann